

- oraz krajowe wymogi, które zastrzegają daną działalność dla przedstawicieli zawodu regulowanego
- zagadnienia objęte rozporządzeniem EWG nr 1408/71 dotyczącym koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, określającym m.in. który krajowy system zabezpieczeń społecznych obejmuje osoby pracujące czasowo w innym państwie jako osoby pracujące czasowo,
 - zagadnienia objęte dyrektywą 2004/38/WE w odniesieniu do formalności administracyjnych dotyczących swobodnego przepływu osób i ich miejsca zamieszkania, np. obowiązek meldunkowy, którego dopełnia się w Wohnmeldeamt mającego siedzibę przy radzie miasta,
 - zagadnienia objęte rozporządzeniem EWG nr 259/93 dotyczącym przesyłania odpadów
 - prawo własności intelektualnej
 - działania, do których ustawowo wymagany jest udział notariusza
 - zagadnienia objęte dyrektywą 2006/43/WE dotyczącą ustawowych badań przez biegłych rewidentów
 - rejestracja pojazdów wziętych w leasing w innym państwie lub stale korzystających z ich dróg

„Podręcznik wdrażania dyrektywy o usługach” dostępny jest bezpłatnie pod adresem: http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/servicesdir/guides/handbook_pl.pdf

VI. Pojedyncze punkty kontaktowe

Na podstawie art. 6 dyrektywy państwa UE obowiązane zostały do ustanowienia tzw. „pojedynczych punktów kontaktowych” (niem. Einheitlicher Ansprechspartner), których celem jest udostępnienie w jednym punkcie wszelkich informacji i załatwienie formalności niezbędnych dla usługodawców z zagranicy.

Wyszukiwarka punktów kontaktowych według podziału administracyjnego RFN znajduje się na stronie: <http://einheitlicher-ansprechpartner.info/fr-auswahl-list.htm>
Pojedynczy punkt kontaktowy dostępny jest przez Internet, drogą pocztową, jak i osobiście. **Jednym z punktów krajów związkowych graniczących z Polską jest punkt mający siedzibę w Poczdamie**, dostępny pod adresem internetowym: www.eap.brandenburg.de.

Na stronie tej istnieje możliwość wyszukania branży (Tätigkeitssuche), a następnie zawodu, po czym pojawi się informacja w języku niemieckim dot. wymogów, które należy spełnić aby móc transgranicznie wykonywać usługi w RFN.

Można się też skontaktować bezpośrednio z pracownikami punktu. Punkty kontaktowe nie są obowiązane do używania języków obcych. Punkt w Brandenburgii pomoże nam jednak również po angielsku.

VII. Informacje na temat przetargów w Niemczech

Wszelkie informacje na temat przetargów europejskich, również w języku polskim, znajdują Państwo w internetowym wydaniu suplementu do Dziennika Unii Europejskiej:

<http://www.ted.europa.eu/TED/main/HomePage.do>.

Na stronie tej można wyszukać informacje na temat przetargów w całej Unii Europejskiej.

Informacje dot. bieżących zamówień krajowych, jak i europejskich, znajdują Państwo na stronach:

<http://www.evergabe-online.de/home;jsessionid=B8A837F7E59AD71BDA18B490B75865B8.node11?content=spracheSetzen&navi=14&selectedLanguage=en>

<http://www.deutsches-ausschreibungsblatt.de/> - strona płatna

http://www.bund.de/DE/Ausschreibungen/ausschreibungen_node.html

VIII. Certyfikacja - tzw. Präqualifizierungsstellen

Usługodawcy biorący często udział w przetargach mogą zdobyć certyfikaty poświadczające kompetencje wymagane do udziału w przetargach. Certyfikaty te znacznie zmniejszają wysiłek organizatorski usługodawcy, jednak zamawiający może nadal domagać się określonych dowodów poświadczających kompetencje usługodawcy. Wydawaniem certyfikatów zajmują się tzw. Auftragsberatungsstellen (przykładowo w Brandenburgii i Saksonii: <http://www.pq-abst.de/>). Koszt certyfikatu to 180 euro, a przedłużenie po roku kosztuje 130 euro. Przedsiębiorstwo posiadające certyfikat umieszczone jest na wykazie przedsiębiorców i dostawców (Unternehmer- und Lieferantenverzeichnis), wykorzystywanym przez jednostki przeprowadzające zamówienia publiczne.

Wsparcie dla biznesu w zasięgu ręki

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE W LICZBACH Niemcy

I.I. Zamówienia publiczne w Niemczech w liczbach

Zamówienia publiczne w Republice Federalnej Niemiec rocznie osiągają wartość około 350 miliardów Euro.

Dokładne dane statystyczne można znaleźć w "Statistische Daten im öffentlichen Beschaffungswesen", opracowywanym przez Związkowe Ministerstwo Gospodarki i Technologii (Bundesministerium für Wirtschaft und Technologie, BMWi). Obecnie szacuje się, że wartość zamówień publicznych w Niemczech wynosi około 12% PKB. W całej Unii Europejskiej jest to około 17% PKB krajów Unii Europejskiej i wynosi około 2 bilionów Euro.

Z uwagi na bliskość RFN oraz wielkość rynku usługowego, kraj ten powinien cieszyć się dużym zainteresowaniem przedsiębiorców, także pod względem zamówień publicznych. Statystyki wskazują jednak na niemal **zupelny**

brak udziału przedsiębiorców zagranicznych w niemieckim rynku zamówień publicznych. Według opracowania BMWi udział zagranicznych przedsiębiorstw w przetargach publicznych nie przekracza 5%. W krajowych zamówieniach publicznych było to zaledwie 0,14%, a w przetargach unijnych 2,63% z czego 3,98% dotyczyło dostaw usług.

Na stronach BMWi dostępne są dane statystyczne dotyczące zamówień publicznych w RFN z podziałem na branże, kraje związkowe, ilość i wysokość zamówień oraz organy administracyjne w roli zamawiających. Najnowsze dane dotyczą roku 2009 i dostępne są pod adresem:

<http://www.bmwi.de/BMWi/Redaktion/PDF/E/eu-vergabestatistik2009,property=pdf,bereich=bmwi,sprache=de,rwb=true.pdf>.

Zachodniopomorski
Uniwersytet Technologiczny
w Szczecinie

Wydawca:

Zachodniopomorski
Uniwersytet Technologiczny
w Szczecinie

ul. Janosika 8
71-424 Szczecin
tel./fax. (091) 449 43 54
e-mail: innowacje@zut.edu.pl
www.innowacje.zut.edu.pl

Więcej o Ośrodkach
Enterprise Europe Network
na www.westpoland.pl

Kluczowe fakty i liczby

- Roczna wartość zamówień publicznych w Niemczech sięga 350 miliardów EUR
- 90% wszystkich zamówień publicznych w Niemczech to zamówienia krajowe
- Dokumentacja przetargowa może być składana jedynie w języku niemieckim
- Najbliższy informacyjny punkt kontaktowy nt. zamówień publicznych znajduje się w Poczdamie

II. Zamówienia publiczne w aktach prawnych

Niemieckie prawo zamówień publicznych jest wysoce zbliżone do prawa polskiego. Nie jest ono jednak ujęte w jednym akcie prawnym. Opiera się na wytycznych europejskich, w tym na Dyrektywach Wspólnot Europejskich 2004/17/WE oraz 2004/18/WE. Podstawowymi aktami prawnymi są:

- Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen (GWB) - Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów
- Vergabeordnung (VgV) - Rozporządzenie o zamówieniach publicznych
- Verordnung PR Nr 30/53 über die Preise bei öffentlichen Aufträgen - rozporządzenie o sposobie ustalania cen w przypadku zamówień publicznych
- Vergabe- und Vertragsordnungen (znajdują zastosowanie w przypadku osiągnięcia wartości granicznych):
 - VOB - dotyczy zamówień budowlanych,
 - VOL - dotyczy zamówień dostaw i usług,
 - VOF - dotyczy usług wolnych zawodów,
 - SektVO - usługi dotyczące zaopatrzenia w wodę pitną lub energię elektryczną oraz usługi komunikacyjne,
- Haushaltgesetz - Ustawa budżetowa oraz ustawodawstwo krajów związkowych - w dużej mierze przepisy wykonawcze obejmujące zasięgiem pojedyncze kraje związkowe, doprecyzowujące powyższe ustawy.

Dokumentacja przetargowa może być składana wyłącznie w języku niemieckim – wg. § 23 Verwaltungsverfahrensgesetz (VwVfg).

III. Wartości graniczne

Niemiecki system zamówień publicznych rozróżnia przetargi krajowe i europejskie. Wartości graniczne zamówień, na podstawie których rozróżnia się przetargi, zgodnie z art. 78 Dyrektywy 2004/18/WE, ustala co 2 lata Komisja Europejska. Ostatnie doprecyzowanie ich wysokości obowiązuje od 1 stycznia 2010 r. Krajowa regulacja zawierająca wartości graniczne znajduje się w powyższej wymienionej ustawie VgV oraz SektVO. Wartości graniczne wynoszą:

- **387.000 Euro** - w przypadku zamówień dostaw lub usług dotyczących zaopatrzenia w wodę pitną lub energię elektryczną oraz usługi komunikacyjne (SektVO);

- **125.000 Euro** - w przypadku zamówień dostaw lub usług dotyczących najwyższych oraz wysokich urzędów państwowych i podobnych instytucji poza usługami w dziedzinie badań naukowych;
- **193.000 Euro** - wszystkie inne zamówienia dostaw i usług;
- **4.845.000 Euro** - zamówienia budowlane;
- krajowa procedura, która ma prowadzić do zamówienia usługi - **zgodnie z wartościami granicznymi zamówień na usługi;**
- pozostałe krajowe procedury - **wartości graniczne obowiązujące dla zamówień na usługi;**
- oferta częściowa na zlecenia budowlane pod punktem 4: **1 milion Euro** lub w odniesieniu do każdej części, której szacunkowa wartość, bez podatku VAT, jest mniejsza niż 1 milion Euro pod warunkiem, że całkowita wartość szacunkowa tych części nie przekracza **20% całkowitej wartości wszystkich części;**
- oferta częściowa na zlecenia usług pod punktem 2 i 3: **80.000 Euro** lub w odniesieniu do każdej części, której szacunkowa wartość, bez podatku VAT, jest mniejsza niż 80.000 Euro pod warunkiem, że całkowita wartość szacunkowa tych części nie przekracza **20% całkowitej wartości wszystkich części.**

IV. Środki ochrony prawnej

Okolo 90 % wszystkich zamówień publicznych w Niemczech to zamówienia krajowe. Uczestniczyć w przetargu mogą wszyscy przedsiębiorcy z krajów członkowskich. Obowiązuje tu jedynie prawo krajowe. Jedynym środkiem odwoławczym jest zażalenie przed organem nadzorującym zamawiającego lub wniosek o zabezpieczenie przed sądem cywilnym.

W przetargach europejskich możliwe jest wszczęcie postępowania sprawdzającego (Nachprüfungsverfahren) przed Izłą Zamówień Publicznych (Vergabekammer) wg § 102 GWB. **Od decyzji izby przysługuje zażalenie** do senatu zamówień publicznych przy sądach okręgowych (Vergabesenat des Oberlandesgerichts), właściwych dla danej izby (§ 116 GWB). Podstawą materialną zarzutów jest GWB, VgV, VOL oraz poszczególne paragrafy VOB i VOF.

V. Dyrektywa o usługach

Rynek wewnętrzny UE - swoboda transgranicznego przepływu usług. Usługi można świadczyć w krajach UE korzystając ze swobody przedsiębiorczości (art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej - dalej jako TFUE) lub swobody przepływu usług (art. 56 TFUE). Głównym zaś aktem wtórnego prawa wspólnotowego jest Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (dalej jako dyrektywa usługowa).

Przedmiotem dyrektywy usługowej są wszelkie usługi, które nie są z niej jednoznacznie wyłączone, a więc także te świadczone w ramach zamówień publicznych. Wyłączenia stosowania dyrektywy uregulowane są w art. 2 ust. 2 dyrektywy i dotyczą usług o charakterze nieekonomicznym świadczonych w interesie ogólnym, usług finansowych, usług i sieci łączności elektronicznej, usług w dziedzinie transportu, usług agencji pracy tymczasowej, usług zdrowotnych, usług audiowizualnych, działalności hazardowej, działań związanych z wykonywaniem władzy publicznej, usług socjalnych świadczonych przez państwo, usług ochrony osobistej, usług świadczonych przez notariuszy i komorników.

a) Swoboda przedsiębiorczości

Jedną z przeszkód hamujących rozwój transgranicznej wymiany usług jest system zezwoleń. Art. 9-13 dyrektywy określają reguły dokonywania przeglądu i dopasowywania systemu zezwoleń. Aby zezwolenie nie kolidowało z prawem wspólnotowym, musi mieć charakter niedyskryminujący, proporcjonalny i być uzasadnione nadzędnym interesem publicznym – czyli usługodawca polski nie może być inaczej traktowany niż usługodawca niemiecki.

Właściwy organ musi unikać podwójnych wymogów i środków kontroli, których cel jest równoważny do celu,

któremu usługodawca podlega w państwie pochodzenia (art. 10 ust. 3 dyrektywy). Zezwolenia powinny być udzielane bez ograniczeń czasowych i terytorialnych, o ile ograniczenie nie jest uzasadnione nadzędnym interesem publicznym.

b) Swobodny przepływ usług

Przedsiębiorca bez siedziby w Niemczech może świadczyć (także w ramach zamówień publicznych) usługi w ramach swobody świadczenia usług w rozumieniu art. 16-24 dyrektywy. Dyrektywa gwarantuje usługodawcom z innego kraju UE, że nie zostaną objęci przepisami prawa przyjmującego państwa członkowskiego, o ile nie jest to uzasadnione względami ochrony porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego, ochrony środowiska naturalnego.

Niedozwolone są praktyki ograniczające swobodę świadczenia usług, jak: obowiązek posiadania siedziby na terytorium na którym świadczone są usługi, obowiązek uzyskania zezwolenia lub rejestracji, ograniczenie zakresu wykonywania usług w formie własnej działalności, obowiązek posiadania określonego dokumentu tożsamości, wydanego przez państwo przyjmujące, ograniczenia dotyczące usługobiorców.

c) Ograniczenia ze względu na nadzędny interes publiczny

Ograniczenia swobodnego przepływu usług zawarte są w art. 17 dyrektywy. Są one podyktowane ochroną nadzędnego interesu publicznego. Zgodnie

z zapisami dyrektywy możliwe jest wprowadzenie przez państwo członkowskie ograniczeń w następujących zakresach:

- usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, w ramach specjalnych zadań użyteczności publicznej, np. tzw. usługi sieciowe, w tym usługi objęte prawem wspólnotowym (usługi pocztowe oraz określone usługi w sektorze gazowym i energetycznym);
- zagadnienia objęte Dyrektywą 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, dotyczące maksymalnego czasu pracy, minimalnych okresów wypoczynkowych, minimalnego rocznego urlopu wypoczynkowego, minimalnych stawek płacy, warunków wynajmowania pracowników, zdrowia, bezpieczeństwa i higieny pracy, środków ochronnych kobiet, które niedawno urodziły lub są w ciąży,
- zagadnienia objęte dyrektywą 95/46/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych,
- zagadnienia objęte dyrektywą 77/249/EWG mającą na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług,
- działalność usługowa polegająca na sądowej windykacji należności,
- zagadnienia objęte przepisami tytułu II dyrektywy 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych

